původu, kdyby byl nejen na průvodce, nýbrž i na balíčku samém udal, jak se má s jeho zásilkou naložiti, nebude-li doručena.

Zcela obdobné ustanovení má i nař. min. pošt č. 13, uveřejněné ve věstníku tohoto min. z r. 1924 v čísle 12, neboť i zde se v čl. I. stanoví, že odesílatel musí direktivu pro disposici s nedoručitelným balíčkem vyjádřiti nejen na rubu průvodky, nýbrž i na balíčku samém. Že by takovýti příkaz byl na balíček ten napsal, st-l sám ani netvrdí, ba naopak z balíčku toho, jenž je ke spisům přiložen, je zřejmo, že tak neučinil. Ale pak nemůže býti vadou řízení, že žal. úřad si neopatřil původní průvodku st-lovu, kdyžtě okolnost, zda na průvodce té nějakou disposici pro případ nedoručitelnosti napsal, je pro rozhodnutí sporné otázky nerozhodnou, nebyla-li disposice vyjádřena na balíčku samém.

Svými dalšími dvěma námitkami chce st-l patrně dovoditi, že balíček, jenž mu byl vrácen, nestal se v době svého vrácení ještě vůbec nedoručitelným, a to proto, že úřad určení měl ještě dříve provésti pokus o t. zv. dosílku na jinou adresu, podle přání, vysloveného odesílatelem, resp. adresátem.

Leč námitkami těmito nemohl se nss vůbec zabývati. Nehledě k tomu, že v prvé z těchto námitek st-l ani netvrdí, že skutečně dal příkaz, jak se zásilkou v případě nedoručitelnosti má býti naloženo, tím méně pak, že příkaz takový dal ve formě příslušnými předpisy předepsané a nehledě také k tomu, že námitka druhá obsahuje pouhé tvrzení, jehož správnost st-l ani během řízeni ničím se nesnažil dokázati, nebyla žádná z těchto námitek st-lem během řízení uplatněna, resp. nebyla vznesena v takové formě, aby byl žal. úřad povinen jí se zabývati. Prvá z těchto dvou námitek nebyla totiž st-lem v odvolání přednesena vůbec, druhá pak jen v té formě, že »adresát zásilky byl v Mexico-City v době zásilky přítomen a při odcestování zanechal tam další adresu, na kterou měly býti za ním poštovní zásilky dále zasílány.« Slůvko tam vztahuje se zřejmě na Mexico-City, netvrdí se tu však, že by svou adresu byl zde zanechal na poštovním úřadě, tím méně pak, že toto zanechání adresy bylo provedeno v takové formě, že mohlo býti považováno za žádost příjemcovu o provedení dosilky zejména také ohledně zásilek označených poste restante. V důsledku toho se žal. úřad námitkami těmi, jak jsou uplatněny ve stížnosti k nss, vůbec nezabýval, námitky ty nebyly tedy vyřešeny v řízení administrativním a jsou proto podle § 5 zák. o ss nepřípustny.

Č. 10.795.

Stavebné právo (Slovensko): Povinnost majitelôv domu snášať polovičný náklad za sriadenie chodníku pred domom podľa sťatutu mesta Trnavy z r. 1892.

(Nález zo dňa 21. októbra 1933 č. 17.259.)

Vec: Samuel P. a Herman P. v T. proti zemskému úradu v Bratislave ohľadne trov na úpravu chodníka.

Výrok: Sťažnosť, pokiaľ je podaná Hermanom P., odmieta sa pre neprípustnosť, inak sa zamieta pre bezdôvodnosť.

Dôvody: Usnesením zo dňa 29. septembra 1922 uložila rada mesta T. sť-ľom na základe mestskej úpravy č. 69/2095/892 o zhotovení chodníkov, aby zaplatili 2.949 Kč 10 h jakožto polovičný náklad za sriadenie chodníku pred ich domom.

Z tohoto usnesenia podali oba sť-ľia odvolanie, ktoré bolo usnesením mest. zastupiteľstva mesta T. zo dňa 7. decembra 1922 zamietnuté. Ďalšie odvolanie z tohoto usnesenia podal len sť-ľ Samuel (Šalamon) P.; rozhodnutím okresného úradu v Trnave zo dňa 3. novembra 1926 bolo odvolanie to zamietnuté a usnesenie mest. zastupiteľstva potvrdené s tou zmenou, že sa obnos príspevku upravil na 1.516 Kč 62 h.

Odvolanie z tohoto rozhodnutia okresného úradu, ktoré podal tiež len sť-ľ Samuel P., zamietol žal. úrad napadnutým rozhodnutím s týmto odôvodnením: — — — —

V konkrétnom prípade je nesporné, že mesto T. chodník v »Hospodárskej ulici« skutočne upravilo a tiež je nesporné, že Salamon P. a jeho spol. sú majiteľmi domu, ležiaceho v tejto ulici, od 18. novembra 1919 a preto nutno zkúmať iba tú otázku, je-li povinný odvolateľ k trovám vyskytnutým sriadením otázneho chodníka dľa mest. štatútu dačím prispievať. V § 2 mest. štatútu č. 2095/1892, schválenom býv. »žup. výborom« župy bratislavskej pod č. 28.052/794-1892 je stanovené, že k ukladacím a udržovacím trovám chodníkov, majitelia domov sú povinní za chodníky, ktoré pred ich domami vedú, polovicu vyskytnutých trov znášať. V štátúte nikde nestojí, že trovy tieto obťažujú majiteľov len v prípade dláždenia chodníkov, lebo to slovo »lerak«, ako je v § 1 uvedené, neznamená dláždenie, ako to odvolateľ tvrdí, ale značí: uloženie, složenie, položenie, prevedenie, upravenie. Z tohoto plynie, že názor odvolateľov je mylný, keď on len za dláždenie uznáva svoju povinnosť k plateniu, a preto sa jeho odvolaniu vyhoveť nemohlo a musel byť výmer okr. úradu v Trnave potvrdený a odvolanie odmietnuté ako bezdôvodné.

O sťažnosti na toto rozhodnutie uvážil nss:

I. Pokiaľ je sťažnosť podaná sť-ľom Hermanom P., je sťažnosť neprípustná podľa §§ 2 a 5 zák. o ss — — —.

II. Sť-ľ Samuel P. namieta, že neprávom mu bola uložená platobná povinnosť k náhrade nákladov vyše zmieneného len »z hliny a zo zeme s kamennou obrubou zhotoveného chodníka«, lebo podľa vyše cit. mest. štatúta stíha takáto povinnosť vlastníkov domov len v prípade »dláždenia« chodníkov, keďže pôvodný maďarský text štatútu výslovne hovorí vraj o »járda lerakás«, čo znamená výlučne len »dláždenie chodníka«.

Námietka táto je bezdôvodná.

Štatút mesta Trnavy zo dňa 11. mája 1892, schválený usnesením municipálneho výboru býv. župy bratislavskej zo dňa 18. decembra 1892, o ktorý žal. úrad svoje rozhodnutie opiera, vydaný bol, jako je patrné z jeho nadpisu, vo veci zhotovenia chodníkov pre peších pred domami. Podľa § 1 tohože štatútu majú byť pred domami zhotovené chodníky pre peších; chodníky sú vlastníctvom mesta, prečož uloženie týchže pre-

vedie mesto. Štatut v § 2 jedná o povinnosti vlastníkov domov prispievať k nákladom uloženia a udržovania chodníkov a v § 3 jedná o spôsobu vymáhania týchto príspevkov. V § 4 štatútu sa stanoví, že návrh ohľadne jakosti a šírky chodníkov vzhľadom na osobnú premávku dotyčnej ulice a vzhľadom na iné miestne okolnosti vyhotoví mestská rada, k jejž povinnosti patrí i vyhotovenie rozvrhu postupne zhotoviť sa majúcej chodníkovej sieti, o čom bude rozhodovať mest. zastupiteľský sbor zpravidla z príležitosti prejednávania ročného rozpočtu.

Jak patrno z textácie týchto §ov, hovorí sa v štatúte všade jednoducho o »chodníkoch« a »uložení« týchže, aniž by boly chodníky tie podľa jakosti, podľa materiálu, z nehož majú byť zhotovené, a podľa spôsobu zhotovenia bližšie označené. Výraz »járda«, použitý v pôvodnom maďarskom texte štatútu, znamená v slovnom preklade »chodník« a výraz »lerakás« uloženie, — a výraz chodník bez bližšieho označenia nelzä ani podľa jeho vlastného významu a povahy ani v spojitosti s výrazom »uloženie« vykladať v ten smyseľ, jako sť-ľ za to má, totiž že by to musel byť výlučne len »chodník dláždený« (tedy chodník zhotovený z kameňa, alebo z inej hmoty), lebo k takémuto výkladu nedáva podnetu a opory ani slovný a povahový význam týchto výrazov, ani obsah štatútu; ba práve vyše citovaný obsah § 4 štatútu, podľa ktoréhož podáva mest. rada návrh ohľadne »jakosti« chodníka, nevylučuje, že zhotovenie chodníka za okolností v § tom uvedených mohlo sa stať iným spôsobom než dláždením, ku príkladu i »z hliny, zo zeme s kamennou obrubou.«

Vyslovil-li tedy žal. úrad povinnosť sť-ľa Samuela P. k náhrade nákladov zhotoveného sporného chodníka na základe predpisov cit. mest. štatútu, nelzä shľadať jeho výrok nezákonným. — — — —

Č. 10.796.

Vodní právo (Slovensko): I. Svádění odpadních vod továrních do řeky je přípustno jen na základě úředního rozhodnutí; právo takové nemůže býti vydrženo. — II. Právo průmyslového podniku čerpati vodu z řeky nezahrnuje v sobě oprávnění sváděti odpadní vody zpět do řeky. — III. Podnikům regulačním musí ustoupiti i vodní právo užívací již existující.

(Nález ze dne 21. října 1933 č. 17.471.)

Věc: Firma »Akciová spoločnosť pre výrobu sladu« v N. a firma »Adolf K. a synovia« v N. (adv. Dr. Wiliam Grát z Nitry) proti ministerstvu zemědělství o regulaci řeky Nitry.

Výrok: Stížnosti se zamítají pro bezdůvodnost.

Důvody: Rozhodnutím župního úřadu v Nitře z 15. června 1928 bylo městu N., jakožto koncesionáři a stavebníku, uděleno povolení k provádění všech vodních prací spojených s regulací řeky Nitry v obvodu města N. podle schválených plánů za určitých podmínek. Podle § 4 č. 7 tohoto povolení bylo koncesionáři přiznáno oprávnění provésti přeměnu povolených již vodních děl podle projektu a v takovém rozsahu, aby se umožnila jejich činnost podle obsahu dosavadní povolující listiny; mezi